

Sygn. akt: XII 1 Co 288/20

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2020 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku

Wydział XII Cywilny Sekcja do Spraw Egzekucyjnych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Krata

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2020 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzyciela P. (...) **we W.**

przeciwko dłużnikowi **P. P.**

na skutek skargi wierzyciela na postanowienie Komornika sądowego przy S. G. P. M. z dnia 17 grudnia 2019r. w sprawie (...)

postanawia:

1. uchylić w całości postanowienie Komornika sądowego przy S. G. P. M. z dnia 17 grudnia 2019r. w sprawie Km (...)
2. zasądzić od dłużnika P. P. na rzecz wierzyciela P. (...) we W. kwotę 147,00 (sto czterdzieści siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 97,00 (dziewięćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;
3. na podstawie art. 759 §2 k.p.c., zobowiązać Komornika sądowego przy S. G. P. M. w sprawie Km (...) do przekazania Sądowi skargi dłużnika P. P. z dnia 12 września 2019r. na postanowienie Komornika z dnia 14 sierpnia 2019r. wraz z odpisami i kopertą (k. 86-99 Km (...)), z uzasadnieniem zaskarżonej czynności oraz uzupełnionymi aktami sprawy Km (...) – niezwłocznie po uprawomocnieniu się punktu pierwszego niniejszego postanowienia.

SSR Joanna Krata

UZASADNIENIE

Wierzyciel, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wystąpił ze skargą na czynności Komornika sądowego przy S. G. P. M. w sprawie Km (...), zaskarżając postanowienie z dnia 17 grudnia 2019r. w części dotyczącej opłaty egzekucyjnej, ustalonej na podstawie art. 30 ustawy o kosztach komorniczych.

Skarżący wniósł o zmianę postanowienia Komornika, a także o zasądzenie kosztów postępowania skargowego, w tym kosztów zastępstwa prawnego, według norm przepisanych.

Komornik przekazał uzasadnienie dokonania zaskarżonej czynności wraz z aktami egzekucyjnymi, wnosząc o oddalenie skargi.

Sąd ustalił, co następuje:

Postępowanie egzekucyjne w sprawie niniejszej zostało wszczęte w dniu 27.02.2012r. w oparciu o tytuł wykonawczy stanowiący nakaz zapłaty z dnia 24.10.2011r. wydany przez Referendarza w Sądzie Rejonowym L.w sprawie o sygn. akt: VI Nc-e (...) zaopatrzony w klauzulę wykonalności z dnia 14.02.2012r. (k. 3 akt Km (...)). Postępowanie prowadzone było początkowo przez Komornika sądowego przy S. G. M. P., pod sygnaturą akt Km (...)

Komornik na wstępie ustaliła zgodność wskazanego przez wierzyciela adresu dłużnika z adresem jego zameldowania (ul. (...) w G.), adres ten widniał również w bazach ZUS i w podawany był przez kolejnych czterech pracodawców realizujących skutecznie na przestrzeni kilku lat zajęcia wierzytelności dłużnika z tytułu wynagrodzeń za pracę (k. 7 i 26 akt Km (...); k. 19, 22, 49, 60 akt Km (...)). Korespondencja kierowana na powyższy adres od 2012r. przez Komorników odbierana była w zdecydowanej większości przez matkę dłużnika jako dorosłego domownika, przy czym korespondencję kierowaną na ten adres odbierał także sam dłużnik P. P. osobiście w dniach 26.09.2017r. oraz 06.11.2018r. (k. 57-57v i k. 67-67v akt Km (...)).

Pismem z dnia 24.07.2019r. Komornik P. M. został powiadomiony przez Sąd Rejonowy L. o utracie mocy nakazu zapłaty z dnia 24.10.2011r. wydanego w sprawie o sygn. akt: VI Nc-e (...) (k. 77-78v akt Km (...)). Z treści załączonego postanowienia Sądu Rejonowego L. z dnia 24.07.2019r. wynikało, że powyższy nakaz doręczony został na adres ul. (...) w G., zaś korespondencja odebrana została przez matkę pozwanego. Początkowo sprzeciw pozwanego został odrzucony jako spóźniony, jednak postanowieniem z dnia 24.07.2019r. Sąd przekazał sprawę do Sądu Rejonowego G., wskazując w uzasadnieniu, iż pozwany przedłożył dokumenty, z których wynikało, że pod tym adresem nie zamieszkiwał.

Postanowieniem z dnia 14.08.2019r. (k. 84 akt Km (...)) Komornik w punkcie pierwszym umorzył postępowanie egzekucyjne na podstawie art. 824 §1 pkt 5 k.p.c., orzekając o jego kosztach, którymi w zdecydowanej mierze obciążony został dłużnik (punkty 2 i 3) oraz o odnotowaniu wyniku egzekucji w systemie teleinformatycznym (punkt czwarty).

Postanowienie powyższe doręczone zostało profesjonalnym pełnomocnikom stron w dniu 30.08.2019r. (k. 121-122 akt Km (...)) i uprawomocniło się z dniem 06.09.2019r.

Komornik prawidłowo poinformował pełnomocników stron, że skargę wnosi się do Komornika.

W dniu 13.09.2019r., a więc po uprawomocnieniu się postanowienia, profesjonalny pełnomocnik dłużnika wniósł do Sądu skargę na postanowienie Komornika z dnia 14.08.2019r. – w zakresie punktu drugiego i częściowo trzeciego tego postanowienia.

Skarga dłużnika została przekazana pismem z dnia 27.09.2019r. Komornikowi jako organowi właściwemu, do którego wnosi się skargę (k. 100 akt Km (...)).

Postanowieniem z dnia 17.12.2019r. (k. 102 akt Km (...)) Komornik:

- w punkcie pierwszym uchylił postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z dnia 14.08.2019r.
- w punkcie drugim umorzył postępowanie egzekucyjne na podstawie art. 824 §1 pkt 5 k.p.c.,
- w punkcie trzecim ustalił wysokość kosztów niezbędnych do celowego prowadzenia egzekucji i obciążył nimi w całości wierzyciela, w tym opłatą z art. 30 u.k.k.
- w punkcie czwartym orzekł o zwrocie dłużnikowi kwoty 2 729,77 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy egzekucyjnej.

Sąd zważył, co następuje:

Postanowienie Komornika z dnia 17.12.2019r. w zaskarżonym zakresie podlegało uchyleniu, mając przy tym na uwadze dostrzeżone nieprawidłowości, Sąd rozpoznając sprawę niniejszą orzekł również na podstawie przepisu art. 759 §2 k.p.c., wychodząc poza granice zaskarżenia i uchylając postanowienie Komornika z dnia 17.12.2019r. w całości.

Zgodnie z przepisem art. 298 ust. 4 ustawy z dnia 22.03.2018r. o komornikach sądowych, do skarg na czynności komornika składanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy (czyli po dniu 01.01.2019r.) stosuje się przepis art. 767 § 5 ustawy zmienianej w art. 261 (czyli kodeksu postępowania cywilnego), z tym że skargi na czynność komornika dotyczące postępowań egzekucyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy komornik, w przypadku braku podstaw do ich uwzględnienia, przekazuje sądowi właściwemu zgodnie z przepisami dotychczasowymi.

Nie budzi wątpliwości Sądu, że Komornik nie miał podstaw do uwzględnienia skargi dłużnika na postanowienie z dnia 14.08.2019r.

Skarga wniesiona została – co wskazano wyżej – zdecydowanie po upływie ustawowego terminu do wniesienia skargi, co sprawia, iż brak było podstaw do jej uwzględnienia przez Komornika, czyli merytorycznej oceny prowadzącej w rezultacie do nieuprawnionej zmiany przez Komornika prawomocnego już postanowienia.

Zgodnie z art. 767³ § 1 k.p.c. sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, przy czym do kompetencji sądu należy w takiej sytuacji podjęcie czynności w trybie art. 759 §2 k.p.c., nawet w odniesieniu do prawomocnego postanowienia komornika.

Nadto wskazać należy na niekonsekwencję Komornika, który powołując się na uwzględnienie skargi dłużnika, dotyczącej postanowienia z dnia 14.08.2019r. w ograniczonym tylko zakresie, uchylił to prawomocne postanowienie w całości.

W ocenie Sądu, postanowienie Komornika z dnia 17.12.2019r., jako wydane wbrew obowiązującym przepisom, nie mogło się ostać. W związku z powyższym, Sąd na podstawie art. 767 k.p.c. w zw. z 759 § 2 k.p.c. i powołanymi wyżej przepisami prawa orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji.

Na marginesie jedynie wskazać należy, iż uchylone postanowienie w zakresie kosztów postępowania egzekucyjnego (punkt 3 sentencji), jest wewnętrznie sprzeczne i nie zostało adekwatnie uzasadnione.

Komornik ustala wysokość kosztów niezbędnych do celowego prowadzenia egzekucji w sprawie i obciąża nimi w całości wierzyciela, co jest całkowicie niezrozumiałe w kontekście przepisu art. 770 k.p.c., i ogólnej zasady, że koszty celowe ponosi dłużnik.

Ustalając opłatę stosunkową z art. 30 ustawy o kosztach komorniczych w wysokości 4 814,04 zł Komornik w żaden sposób nie odnosi się do zaistnienia w sprawie przesłanki „oczywistej niecelowości”, która niewątpliwie jest czymś więcej niż „niecelowość”. Z oczywistością niecelowego wszczęcia postępowania mamy do czynienia, gdy niecelowość widać już "na pierwszy rzut oka", a zatem bez prowadzenia szczegółowych badań (por. I. Kunicki, Ustawa o kosztach komorniczych. Komentarz, Warszawa 2018).

Komornik nie uzasadnił na jakiej podstawie faktycznej przyjął, iż w sprawie zaistniała „oczywista niecelowość” warunkująca obciążenie wierzyciela opłatą stosunkową w stawce 10%. W uzasadnieniu lakonicznie wskazał, iż wierzyciel „niecelowo wszczął egzekucję”, o czym ma świadczyć utrata mocy nakazu zapłaty. Komornik nie przeprowadził przy tym jakiegokolwiek analizy dokumentów znajdujących się w aktach sprawy.

Wielokrotnie Sąd wskazywał Komornikowi na zasadność stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonego w uzasadnieniu uchwały z dnia 8 marca 2013 r. (III CZP 109/12), z którego to uzasadnienia wynika, iż: „(...)sama utrata mocy przez nakaz zapłaty nie jest okolicznością przesądzającą o tym, że egzekucja została wszczęta przez wierzyciela niecelowo. W takim przypadku, istotnymi okolicznościami pozwalającymi ocenić celowość wszczęcia postępowania

egzekucyjnego mogą być natomiast - ocenianie ad casum - konkretne, rzeczywiste okoliczności, które doprowadziły do upadku mocy nakazu zapłaty, o ile zdoła je wykazać dłużnik w skardze na czynności komornika. Jeżeli podstawą wszczęcia egzekucji był nakaz zapłaty, który utracił moc po wszczęciu egzekucji dla oceny ewentualnej niecelowości wszczęcia postępowania egzekucyjnego istotne jest, czy wierzyciel wszczął egzekucję, nie wiedząc o przyczynach, które doprowadziły do późniejszej utraty mocy nakazu zapłaty, np. obiektywnej przeszkodzie, która uniemożliwiła dłużnikowi (pозwanemu) złożenie w terminie sprzeciwu (o chorobie pozwanego, jego nieobecności w miejscu zamieszkania) albo wadliwości w doręczeniu nakazu zapłaty pozwanemu. Zatem sam upadek nakazu zapłaty w toku czynności procesowych podjętych przez dłużnika nie uzasadnia przyjęcia, że w chwili, gdy wierzyciel dysponujący tytułem wykonawczym skierował wniosek do organu egzekucyjnego o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, nie były to czynności celowe". Z uzasadnienia uchylonego postanowienia nie wynika, by Komornik podjął się przeanalizowania aktu prowadzonej przez siebie sprawy na potrzeby ustalenia kwestii celowości wszczęcia postępowania egzekucyjnego przez wierzyciela.

Wierzyciel w momencie wszczęcia egzekucji posiadał tytuł egzekucyjny zaopatrzony w klauzulę wykonalności, uprawniający go do uruchomienia procedury przymusowej egzekucji sądowej. Odpis nakazu zapłaty doręczony został matce pozwanego, Sąd uprawomocnił nakaz i wydał wierzycielowi tytuł wykonawczy. Dłużnik miał świadomość toczącej się egzekucji i odbierał w jej toku korespondencję pod tym samym adresem, będącym zresztą jego adresem zameldowania i adresem wskazywanym przez kolejnych pracodawców.

Dłużnik – reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika - nie wykazał, by wierzyciel wszczynając postępowanie egzekucyjne, wiedział bądź przy zachowaniu należytej staranności mógł się dowiedzieć o przyczynach, które doprowadziły do późniejszego upadku tytułu wykonawczego.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie drugim sentencji postanowienia na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. w zw. z § 8 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych - mając na uwadze fakt uwzględnienia skargi wierzyciela. Na koszty w niniejszej sprawie złożyła się opłata od skargi na czynności komornika w kwocie 50 złotych, koszty zastępstwa prawnego wierzyciela w postępowaniu skargowym w kwocie 80 złotych oraz kwota 17 złotych tytułem uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

SSR Joanna Krata

Zarządzenia:

1. (...)

2. (...)

(...)

-(...)

(...)

3. (...)

4. (...);

5. (...)

6. akta przedłożyć z wpływem lub za 21 dni z po i (...).

G., dnia

SSR Joanna Krata